

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120255778
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6120255778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: O. I., V. XX.XX.XXXX, B. P. X. XX, P., zastúpenej: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 736,58 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 07.06.2021, č.k. 32Csp/54/2020-173, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, m e n í tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 630,69 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 95,93 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 456,27 eur od 21.04.2021 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á proti žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 73,50 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 105,89 eur (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d), g), h) a i), § 7 ods. 1 a 2, § 9 ods. 2 písm. j) a k) a § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 2, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, § 525 ods. 1 a § 565, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), ust. § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie č. 87/1995 Z.z.“), ust. § 2 ods. 1 a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) a vecne tým, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že medzi stranami sporu došlo dňa 07.12.2011 k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR (ďalej aj len „Zmluva“). Žalobca v posudzovanej Zmluve neuviedol výšku poslednej splátky č. 84, ktorá mala byť dopočítaná v priebehu splácania a tiež neuviedol všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože nie je zrejmé, či do výpočtu RPMN zahrnul aj poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za vedenie účtu, mesačné poisťné a v akej výške. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že Zmluva neobsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch,

preto sú splnené podmienky stanovené v ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch a poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná tak bola povinná vrátiť žalobcovi len poskytnutú istinu úveru vo výške 2.000 eur, pričom ako vyplynulo z tvrdení žalobcu už uhradila 3.082,50 eur, čiže zjavne nad rámec svojich povinností, preto žalobu v tejto časti zamietol. V zastavenej časti konania súd prvej inštancie konštatoval, že zastavenie v časti 51,55 eur bolo zavinené administratívnou chybou žalobcu pri koncipovaní žaloby, v časti 54,34 eur bolo v dôsledku späťvzatia žaloby pre úhradu pohľadávky po podaní žaloby. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že v zastavenej časti priznal nárok na náhradu trov konania v celosti žalovanej, pretože to zodpovedalo spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami, pričom zohľadnil, že žalovaná uhradila v priebehu konania žalovanú sumu celkom zjavne nad rámec svojich povinností. Vo zvyšku bola žaloba zamietnutá, preto súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania žalovanej.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca uviedol, že na prvej strane Zmluvy sú pod samostatným odsekom označeným „Predpoklady použité na výpočet RPMN“ opísané všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Zákonné požiadavky napíňa čl. IV Zmluvy, pričom v rovnakom článku Zmluvy sú uvedené aj údaje vstupujúce do výpočtu. V zákone o spotrebiteľských úveroch sa nenachádza požiadavka na uvedenie vzorca výpočtu RPMN. Ak by mal byť náležitou zmluvy o úvere aj vzorec, bola by táto náležitosť uvedená medzi povinnými v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca nespochybnil, že súd je oprávnený vykladať právne predpisy, avšak v žiadnom prípade nemožno túto právomoc chápať ako možnosť tvorby práva zo strany súdu, resp. akceptovanie záverov, ktoré z právneho predpisu nevyplývajú. Závery, aké viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby, a to vytváranie povinností veriteľa, ktoré nevyplývajú z právnych predpisov, považoval žalobca za nesprávne a nepripustné. Predmetná Zmluva obsahuje informáciu o výške schváleného úveru, počte mesačných splátok, výške mesačných splátok, termínu prvej a poslednej splátky úveru, úrokovú sadzbu, ako aj celkovú čiastku ktorú mala žalovaná zaplatiť, pričom veriteľ nie je oprávnený vypočítať výšku RPMN iným spôsobom ako podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. K porušeniu povinností v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch uviedol, že úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti uvedené v predmetnom ustanovení, žalovaná bola v zmysle požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne informovaná o celkovej čiastke spojenej s úverom, pričom tento údaj bol postupom uvedený v súlade so zákonom. Ak by sa aj súd nestotožnil so skutočnosťou, že posledná splátka úveru mala byť vo výške zostatku pohľadávky, potom je zrejmé, že úver mal byť splatený formou 84 splátok vo výške 38,70 eur, celkový mesačný poplatok za poistenie úveru 2,49 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu 2 eur a jednorazový poplatok za poskytnutie úveru 40 eur. Závery súdu prvej inštancie týkajúce sa doby trvania Zmluvy považuje za nepostačujúce a nepreskúmateľné. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie nie je vôbec zrejmé, ako by mal veriteľ uvádzať dobu trvania Zmluvy ak nie počtom mesačných splátok, v dôsledku čoho súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odôvodnenie súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého je takéto uvedenie „nepostačujúce“, podľa názoru žalobcu nespĺňa zákonné kritérium presvedčivosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, nakoľko z takéhoto odôvodnenia nemožno dospieť k zákonným dôvodom zamietnutia žaloby. Záverom poukázal na rozhodnutie Súdného dvora Európskej únie z 09.11.2016 vo veci C-42/15. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti uvádzané v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a žalovaná bola jasne a zrozumiteľne informovaná o predpokladoch použitých pre výpočet RPMN, ďalej o tom komu, kedy, v akej výške, ako dlho a za akých ďalších podmienok je povinná plniť povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo Zmluvy.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila v podaní zo dňa 29.07.2021 a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil a zároveň žiadala priznať jej náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedla, že nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by Zmluva informáciu o výške splátky, ktorá je jej základnou náležitosťou, vôbec neobsahovala (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2019, sp. zn. 6Co/203/2018).

Obligatórnou náležitosťou v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu Zmluvy bola aj RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, inak by si spotrebiteľ nemohol preveriť správnosť výpočtu RPMN, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Slovnú formuláciu uvedenú v informácii o RPMN zo dňa 23.07.2013 v znení: „Úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách uvedených v úverovej zmluve. Dohodnutý typ a výška úrokovej sadzby platí až do konečnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo zverejnení“ nemožno podľa žalovanej považovať za predpoklady použité na výpočet RPMN. Z tejto formulácie nie je zrejmé, aké predpoklady boli použité na výpočet RPMN, a teda takéto znenie predpokladov nenapĺňa dikciu daného ustanovenia.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej viac nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

7. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP).

8. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy spolu 736,58 eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 562,15 eur, vyčíslených zmluvných úrokov vo výške 99,37 eur, vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 47,58 eur, poplatkov vo výške 27,47 eur. V priebehu konania žalobca vzal žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny 105,89 eur, súd prvej inštancie konanie v tejto časti výrokom I. zastavil; rozhodnutie v tejto časti nebolo napadnuté odvolaním. Predmetom odvolacieho konania tak bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 630,69 eur postávajúcej z istiny vo výške 456,27 eur, vyčíslených zmluvných úrokov vo výške 99,37 eur, vyčíslených úrokov z omeškania ku dňu 16.11.2018 vo výške 47,58 eur, neuhradených poplatkov vo výške 27,47 eur a úrokov z omeškania vo výške 8% ročne od 11.12.2018 do zaplatenia (vyčíslených žalobcom za obdobie od 11.12.2018 do 20.04.2021 vo výške 95,93 eur).

9. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

13. Podľa ust. § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa ods. 2 cit. ust. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

14. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

15. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení v čase ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa ust. § 10c Nariadenia č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

19. Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase ku dňu uzavretia Zmluvy (t.j. do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Odvolací súd v prvom rade ex offio skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a zaoberal sa tým, či strany označené v žalobe, sú vecne legitimovanými subjektmi, teda nositeľmi hmotného práva, od ktorého žalobca vyvodzuje uplatnený nárok voči žalovanej. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu (Československá obchodná banka, a.s.) uzavrel ako postupca so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX dňa 10.12.2018, ktorej predmetom bola aj pohľadávka zo Zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi ČSOB, a.s. a žalovanou dňa 07.12.2011. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie uvedenej zákonnej podmienky žalobca preukázal opakovanými výzvami právneho predchodcu (ČSOB, a.s. ako banky/pôvodného veriteľa) na zaplatenie dlžnej čiastky (a to výzvy zo dňa 16.10.2017, 03.11.2017 a 04.12.2012), pričom vo výzve zo dňa 03.11.2017 a 04.12.2017, doručenej

žalovanej dňa 06.12.2017, žalovanú okrem výzvy na uhradenie dlžnej sumy upozornil, že ak nedôjde k úhrade, bude úver vyhlásený za splatný a následne aj oznámením o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 21.01.2018, doručeným žalovanej dňa 24.01.2018. Žalobca preto v konaní preukázal splnenie zákonných predpokladov na zosplatnenie úveru podľa ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj zákonných predpokladov, ktoré sa vzťahujú na postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a osobitného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd sa preto stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že žalovaná pohľadávka bola na žalobcu platne postúpená a žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

21. V prejednávanej veci nebolo sporným, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou má charakter spotrebiteľského vzťahu, čo správne dovodil aj súd prvej inštancie. Z ustáleného skutkového stavu súdom prvej inštancie vyplýva, že strany uzavreli dňa 07.12.2011 Zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej úver vo výške 2.000 eur, na ktorú Zmluvu sa aplikujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia o ochrane spotrebiteľa upravené v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pre spotrebiteľský úver sa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a predpísané obsahové náležitosti (ust. § 9 ods. 1 a 2 zákon o spotrebiteľských úveroch). V ust. § 11 ods. 1 citovaného zákona sú vymedzené prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (o.i. aj v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN alebo výšku splátok). Zmluvou (o spotrebiteľskom úvere) sa žalovaná zaviazala splácať poskytnutý úver v 84 mesačných splátkach vo výške prvej až predposlednej splátky 38,70 eur. Zmluva obsahovala údaj o: celkovej výške nákladov 3.668,10 eur, úrokovej sadzbe 14 %, RPMN banky vo výške 21,28 %, výške poplatku za poskytnutie úveru 40 eur, mesačnom poplatku za vedenie účtu 2 eur a celkovom mesačnom poplatku za poistenie úveru 2,45 eur. Právny predchodca žalobcu v dôsledku omeškania žalovanej vyhlásil dňa 20.01.2018 spotrebiteľský úver za predčasne splatný, čo žalovanej oznámil listom dňa 21.01.2018, doručeným dňa 24.01.2018. Na žalobcu bola pohľadávka voči žalovanej postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2018.

22. Predmetom odvolacieho prieskumu bol s ohľadom na rozsah podaného odvolania výrok II. a III. rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z obsahu odvolania žalobcu je zrejmé, že žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu porušenia povinností v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. že v Zmluve nebola uvedená výška poslednej splátky (č. 84) a predpoklady použité na výpočet RPMN.

23. Odvolací súd preskúmal Zmluvu a stotožnil sa s námietkou odvolateľa, že predmetná Zmluva obsahuje všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN. Napriek tomu, že žalobca v odvolaní uvádza, že v Zmluve sa nachádza samostatný odsek nazvaný „Predpoklady použité na výpočet RPMN“, uvedený odsek z obsahu predmetnej Zmluvy nevyplýva. Odvolací súd v danej veci ale konštatuje, že z judikatúry vyplýva, že ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno vykladať tak, že je povinnosťou veriteľa v zmluve o úvere uviesť matematický výpočet RPMN alebo špeciálne v zmluve označovať predpoklady pre výpočet RPMN, ale postačí ak zo zmluvy predpoklady pre výpočet RPMN jednoznačne vyplývajú. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, podľa ktorého: „Dovolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia.“ Odvolací súd tak konštatuje, že Zmluva obsahovala údaj o výške úveru (čl. I Zmluvy), výške splátky (čl. V Zmluvy), interval splátky (čl. V Zmluvy), počte splátok (čl. V Zmluvy), výšku úrokov (čl. IV Zmluvy), nákladoch na poistenie (čl. VII bod 13 Zmluvy), poplatku za vedenie účtu (čl. IV Zmluvy) a poplatku za poskytnutie úveru (čl. IV Zmluvy). Z obsahu Zmluvy preto vyplývajú všetky potrebné informácie (predpoklady), ktoré sú potrebné na výpočet RPMN a napriek tomu, že veriteľ tieto informácie v zmluve neuvádza samostatne ako „predpoklady na výpočet RPMN“, nejedná sa o porušenie ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona

o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd tak uzavrel, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Pokiaľ ide o závery súdu prvej inštancie, že v Zmluva neuvádza výšku splátky č. 84, ktorá mala byť odlišná od splátok č. 1 až 83, čo je podľa neho v rozpore s požiadavkou uvedenou v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd považuje odvolanie žalobcu v tejto časti za dôvodné a stotožnil sa so žalobcom uvádzanými odvolacími námietkami. Podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k takému porušeniu povinností veriteľa, ktorého následkom by bola spochybnená možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku (viď. rozhodnutie súdneho dvora EÚ vo veci C- 42/15 zo dňa 09.11.2016). V Zmluve veriteľ uvádza iba výšku prvej až predposlednej splátky, ktorá je vo výške 38,70 eur a výška poslednej anuitnej splátky mala byť vypočítaná na základe priebehu splácania. Po odpočítaní súčtu prvej až predposlednej splátky, poplatkov za vedenie účtu, za poskytnutie úveru a za poistenie úveru za 84 mesiacov (spolu vo výške 3.624,77 eur) od celkovej výšky nákladov úveru (v sume 3.668,10 eur), je zrejme výška poslednej splátky 38,84 eur bez poplatku za vedenie účtu v sume 2 eur a poistenie úveru v sume 2,49 eur (43,33 eur s poplatkami), čo predstavuje 0,14 eur viac ako výška 1. až 83. splátky. Napriek tomu, že výška poslednej splátky nie je explicitne v Zmluve uvedená a vzhľadom k tomu, že rozdiel vo výške poslednej splátky je v rozsahu 0,14 eur, odvolací súd posudzujúc povahu a intenzitu tohto rozdielu, dospel k záveru, že tento rozdiel nepredstavuje takú nezrovnalosť alebo nesprávnosť takej intenzity, že by mohla mať vplyv na schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa posúdiť rozsah jej záväzku a aby bola dôvodom na sankcionovanie veriteľa v zmysle ust. § 11 v spojení ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou spotrebiteľského úveru, ktorá sankcia by bola v značnom nepomere k rozdielu výšky poslednej splátky v sume 0,14 eur. Odvolací súd preto dospel k záveru, že výška poslednej splátky síce nie je explicitne v Zmluve uvedená, avšak zo Zmluvy vyplýva, preto náležitosti dohodnuté v Zmluve spĺňajú zákonom o spotrebiteľských úveroch predpokladané podmienky a spĺňajú účel poskytnutia relevantných informácií žalovanej ako spotrebiteľovi pri posudzovaní podmienok poskytnutia úveru bez toho, aby mohli mať vplyv na schopnosť žalovanej ako dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku.

25. Ak teda súd prvej inštancie vyvodil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov na základe absencie údajov o výške poslednej splátky a neuvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, nie je tento jeho záver správny.

26. Berúc do úvahy vyššie uvedené závery, je potrebné konštatovať, že žalobcovi patrí na základe právneho vzťahu zo Zmluvy okrem nároku na nezaplatenú istinu úveru aj nárok na zaplatenie zmluvného úroku, úroku z omeškania a poplatkov. Nezaplatená istina úveru predstavovala sumu 456,27 eur, neuhradená suma poplatkov (vedenie účtu a poistenie úveru) predstavovala sumu 27,47 eur. Žalobca si na základe zmluvy o postúpení pohľadávky vyčíslil zmluvný úrok ku dňu 26.11.2018 v sume 99,37 eur a vyčíslený úrok z omeškania ku dňu 16.11.2018 v sume 47,58 eur. Keďže sa žalovaná s plnením svojho dlhu dostala do omeškania, žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, ktorý po zohľadnení platieb uhrádzaných žalovanou pred aj počas konania vyčíslil za obdobie od 11.12.2018 zo sumy

- 562,16 eur od 11.12.2018 do 21.12.2018 vo výške 1,36 eur,
- 560,72 eur od 22.12.2018 do 09.01.2019 vo výške 2,34 eur,
- 557,45 eur od 10.01.2019 do 23.01.2019 vo výške 1,71 eur,
- 552,28 eur od 24.01.2019 do 20.02.2019 vo výške 3,39 eur,
- 547,11 eur od 21.02.2019 do 20.03.2019 vo výške 3,36 eur,
- 541,94 eur od 21.03.2019 do 23.04.2019 vo výške 4,04 eur,
- 538,17 eur od 24.04.2019 do 17.05.2019 vo výške 2,83 eur,
- 534,40 eur od 18.05.2019 do 29.07.2019 vo výške 8,55 eur,
- 529,17 eur od 30.07.2019 do 06.09.2019 vo výške 4,52 eur,
- 523,94 eur od 07.09.2019 do 27.09.2019 vo výške 2,41 eur,
- 519,15 eur od 28.09.2019 do 15.11.2019 vo výške 5,58 eur,
- 514,37 eur od 16.11.2019 do 29.11.2019 vo výške 1,58 eur,
- 510,61 eur od 30.11.2019 do 17.01.2020 vo výške 5,48 eur,
- 506,85 eur od 18.01.2020 do 19.02.2020 vo výške 3,67 eur,
- 501,69 eur od 20.02.2020 do 19.03.2020 vo výške 3,19 eur,
- 495,55 eur od 20.03.2020 do 30.06.2020 vo výške 11,19 eur,
- 488,01 eur od 01.07.2020 do 04.09.2020 vo výške 7,06 eur,

- 481,45 eur od 05.09.2020 do 16.11.2020 vo výške 7,70 eur,
- 474,89 eur od 17.11.2020 do 25.01.2021 vo výške 7,29 eur,
- 468,33 eur od 26.01.2021 do 22.03.2021 vo výške 5,75 eur,
- 460,29 eur od 23.03.2021 do 20.04.2021 vo výške 2,93 eur,
a zo sumy 456,27 eur od 21.04.2021 do zaplattenia,

27. Odvolací súd dáva do pozornosti, že žalobca má nárok na zmluvný úrok za obdobie vopred dohodnuté v Zmluve (zmluve o úvere), ktorým je doba riadneho splácania úveru t.j. do času konečnej splatnosti úveru, v danom prípade do 20.12.2018, keďže žalobca má nárok na zmluvné úroky do tohto termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. do dohodnutej doby trvania povinnosti splácať úver (k tomu uznesenie NS SR zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 5 Cdo/42/2020). Vzhľadom na to, že žalobca požadoval a si vyčíslil zmluvný úrok ku dňu 26.11.2018, odvolací súd súc viazaný žalobným návrhom, priznal žalobcovi zmluvný úrok v takej výške, akú žiadal, teda v sume 99,37 eur.

28. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (výrok II.) podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 630,69 eur (istinu vo výške 456,27 eur, vyčíslený zmluvný úrok v sume 99,37 eur, vyčíslený úrok z omeškania v sume 47,58 eur a poplatky 27,47 eur), vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 11.12.2018 do 20.04.2021 vo výške 95,96 eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 8% ročne (k prvému dňu omeškania 15.10.2017) zo zostatku dlžnej sumy 456,27 eur od 21.04.2021 do zaplattenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

29. O trovách konania (celkových) rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania je zrejmé, že kumulatívne úspešnou stranou v konaní je žalobca. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa v konaní domáhal zaplattenia istiny 562,16 eur, žalovaná po podaní žaloby (dňa 28.02.2020) uhradila spolu sumu 45,42 eur. Žalobca vzal žalobu späť v časti 105,89 eur, avšak nesprávne uviedol sumu, ktorú žalovaná zaplatila žalobcovi pred podaním žaloby, nakoľko sa jedná spolu o sumu 60,47 eur (105,89 - 45,42) a nie ako uvádzal žalobca o sumu 51,55 eur. Žalobca preto z dôvodov na jeho strane (v dôsledku jeho administratívnej chyby) zaviniel zastavenie konania v časti o zaplattenie istiny 60,47 eur, čo predstavuje úspech žalovanej vo výške 10,76 % (60,47 : 562,16). Úspech žalobcu predstavuje 89,24 %, vychádzajúc z priznanej istiny vo výške 456,27 eur a sumy istiny vo výške 45,42 eur, vo vzťahu ku ktorej zavila žalovaná zastavenie konania, pretože uhradila žalovanú istinu po podaní žaloby [(456,27 + 45,42) : 562,16]. Čistý úspech žalobcu predstavuje 78,48%, preto odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v tejto výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).